

melser, men der har været foretaget en egentlig gennemgang af den gældende landbrugslov for at bringe denne lovgivning mere i overensstemmelse med de synspunkter og almindelige retningslinier, der er kommet til udtryk i udvalgets betænkning.

Forhandlingerne har været samlet om de hovedsynspunkter, der efter udvalgets opfattelse må anlægges med hensyn til en fremtidig landbrugspolitik. Idet der i øvrigt med hensyn til de enkelte bestemmelser henvises til de efterfølgende bemærkninger, kan med hensyn til disse hovedsynspunkter anføres, at udvalget foreslår, at der med henblik på en bedre sikring af de landbrugsmæssige arealinteresser og sikring af en ressourceøkonomisk anvendelse af landbrugsjorderne optages en formålsparagraf i loven, hvori det præciseres, at landbrugsloven har til formål at værne Danmarks dyrkningsjorder og de hertil knyttede landskabelige værdier, at sikre en forsvarlig udnyttelse af de jordbrugsmæssige arealressourcer samt sikre en hensigtsmæssig udvikling af jordbrugserhvervene. Bestemmelserne skal tjene til at sikre, at der ved inddragelse af landbrugsjord til anden anvendelse sker en afvejning af samtlige samfundsmæssige interesser, herunder også jordbrugsmæssige interesser.

Med henblik på en samordning mellem jordlovsmyndighederne og de myndigheder, der forestår den fysiske planlægning i henhold til region- og kommuneplanlovene, foreslås der tilvejebragt hjemmel for landbrugsministeren til at fastsætte vejledende retningslinier for inddragelse af landbrugsjord til ikke-jordbrugsmæssige formål og for offentlige myndigheders erhvervelse af landbrugsjord. Der foreslås i forbindelse hermed tilvejebragt hjemmel for landbrugsministeren til at fastsætte regler om, at visse nærmere angivne projekter, anlæg og dispositioner skal forelægges for ham tidligst muligt og inden der træffes beslutning om fremme af projektet m. v.

Med henblik bl. a. på at indpasse landbrugsplanlægningen i lands- og regionplanlægningen og sikre varetagelsen af de i regionplanlovene og kommuneplanloven indeholdte bestemmelser, hvorefter såvel regionplanerne som kommuneplanerne skal indeholde retningslinier for størrelsen og beliggenheden af arealer, der forbeholdes jordbrugserhvervene, foreslås der endvidere tilvejebragt hjemmel for, at udpegningen af disse områder skal foregå efter en planlægning, der foretages af amtsrådene i samråd med kommunalbestyrelserne på grundlag af den af landbrugsministeren iværksatte klassificering af landbrugsjorden og efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte retningslinier.

De bestemmelser, der knytter sig til landbrugsejendommens strukturmæssige forhold er især indeholdt i landbrugslovens kap. III og IV om samdrift og sammenlægning. Hovedsynspunktet har siden 1960'erne været, at udviklingen i landbruget forudsætter mulighed for strukturændringer i form af voksende bedriftsstørrelser gennem frivillige sammenlægninger af landbrugsejendomme og omlægning af jorder mellem landbrugsejendomme samt vide muligheder for samdrift af flere landbrugsejendomme. Som det fremgår af den af udvalget vedrørende den fremtidige landbrugspolitik afgivne betænkning, har den nuværende forholdsvis frie tilpasning af ejendomsstrukturerne imidlertid i nogen grad virket til ugunst for de unge, der ønsker at etablere sig i landbruget, idet de har måttet konstatere en meget betydelig konkurrence fra de allerede etablerede landmænd.

Situationen er i dag den, at de ældre landmænd driver deres ejendomme længere end tidligere, og mange landbrugsejendomme opkøbes af allerede etablerede landmænd. Ydermere har de senere års økonomiske konjunkturer tilskyndet allerede etablerede landmænd til at fremskynde en tilpasning af bedriftens jordtilliggende fremfor bygningsinvesteringer. Som det fremgår af betænkningen, har man i udvalget for den fremtidige landbrugspolitik drøftet sammenhængen mellem landbrugerens alder og størrelsen af henholdsvis den animalske og vegetabiliske produktion. Konklusionen af denne undersøgelse er, at der er en klar sammenhæng mellem de selvstændige landmænds alder og den animalske produktions størrelse, og at tendensen til ekstensivering i takt med en stigende alder i de senere år er øget.

Inden for udvalget var der enighed om, at der fortsat er behov for samdriftsbestemmelser, der giver mulighed for en smidig strukturtilpasning. Man fandt dog, at der er behov for en vis forenkling og begrænsning af reglerne.

For at lette unge landmænds køb af landbrugsejendomme foreslog udvalget, at landbrugslovens nuværende regler om sammenlægning suppleres med en bestemmelse, hvorefter landbrugsministeren kan nægte tilladelse til sammenlægning, såfremt den ejendom, der ønskes nedlagt, skønnes at udgøre en bæredygtig driftsenhed.

Et flertal inden for udvalget gik ind for bevarelse af den nuværende sammenlægningsgrænse, idet man fandt det vigtigt af hensyn til en fortsat strukturtilpasning.

Med udgangspunkt i betænkningen foreslås visse begrænsninger i adgangen til samdrift af flere landbrugsejendomme med hensyn til ejen-